

44009 : کد خبر
- :
: تاریخ انتشار خبر

ایده آل من، همه گیر شدن طرح بلیت برای همه است

اقل دو هزار تومان یا بیشتر، هر چه در توانتان جیب نیوز: به گزارش خبرگزاری صبا، تصور کنید با پرداخت pay what you یک نمایش حرفه‌ای بنشینید. این طرحی است که سال‌هاست با نام هست، می‌توانید به تماشای ... یا «بده هر چه می can

جیب نیوز:

به گزارش خبرگزاری صبا، تصور کنید با پرداخت حداقل دو هزار تومان یا بیشتر، هر چه در توانتان هست، می‌توانید به تماشای یک نمایش حرفه‌ای بنشینید. این طرحی است که سال‌هاست یا «بده هر چه می‌توانی» pay what you در خارج از ایران اجرا می .

شیوه اجرای این طرح به این صورت است که صندوقی در لابی سالن گذاشته می . تماشاگرانی که وارد می‌شوند هر چقدر که در وسعتشان است در آن صندوق می‌ریزند. هر مبلغی که از این صندوق به‌دست آمد به اسپانسر تعلق می‌گیرد.

آلیرت بیگ‌جانی؛ سرپرست گروه تئاتر «دیماک» بین طرح را به «بلیت برای همه» تغییر داد. کلمه همه از کنار هم نشستن واژه‌های آغازین جمله «هرچه مقدر هست» شکل گرفته است. او کوشید رویایش را در نمایش «بازی یالتا» به کارگردانی دوست قدیمی‌اش لوون هفتون عملی سازد.

«بازی یالتا» از جمعه فروردین‌ماه تا جمعه اردیبهشت به کارگردانی بازیگر فیلم «پرویز» و با بازی وحید رهبانی، شادی کرم‌رودی و مانی موندی در سالن تازه تاسیس کنش معاصر روی صحنه رفت.

ظرفیت سالن کنش معاصر «بازی یالتا» در روزهای جمعه .
دهم، هفدهم، بیست چهارم و سی یکم اردیبهشت ماه جدا از اجرای اصلی‌اش که ساعت هشت شب روی صحنه می‌رفت، ساعت پنج عصر هم اجرا شد. طبق برنامه‌ریزی گروه تئاتر «دیماک»

در این اجراهای ویژه اگر صد صدلی پر می‌شد با بهای بلیت سی هزار تومان باید سه میلیون تومان به‌دست می‌آید. اسپانسر در ازای درج نامش در بروشور پرداخت سه میلیون تومان را به گروه تضمین می‌کرد و آنها طرح بلیت برای همه یا هر چه مقدور هست را اجرا می‌کردند.

اجرای طرح به این صورت بود که تمامی علاقه‌مندان به تئاتر اجراهایی که به تاریخ و ساعت آن اشاره شد، می‌توانستند با پرداخت حداقل دو هزار تومان یا بیشتر، هر چه در توانشان هست، به تماشای نمایش بنشینند. هر مبلغی که در پایان اجرا جمع می‌شد به اسپانسر تعلق می‌گرفت. ممکن بود در پایان اجرا یک میلیون، یک میلیون و پانصد، دو میلیون یا هر مبلغ دیگری جمع شود. به این صورت بخشی یا تمام آن سه میلیون به اسپانسر برگردانده می‌شد و این مبلغ به جیب گروه نمی‌رفت.

با پایان اجراهای «بازی یالتا» لوون هفتون به محل اقامت دومش، تورنتو، بازگشت و آلبرت بیگجانی و رویاهایش در ایران ماندند. آنچه در ادامه می‌خوانید گفت‌گویی است با بیگجانی در مورد حاصل اجرای طرح بلیت برای همه یا هر چه مقدور هست.

طبق آنچه در شروع اجرا اعلام کردید، توانستید در چهار جمعه‌ای که پیش رو داشتید با دو اجرا روی صحنه بروید؟

بله؛ ما از ابتدا تصمیم گرفته بودیم در طول اجرا، روزهای جمعه طرح بلیت برای همه را با یک اجرای اضافه در ساعت پنج عصر عملی سازیم و بختانه موفق شدیم.

های شما برای عملی کردن طرح بلیت برای همه چه کسانی بودند؟

اولین اسپانسر ما ادنا زینلیان؛ طراح شناخته شده لباس بود. در هفته دوم شخصی اسپانسر ما شد که بنا به درخواست خودش از ذکر نامش معذوریم. «حامی». این از راستای حمایت از توسعه فضاهای آموزشی در قالب سازمانی مردم‌نهاد به‌صورت داوطلبانه فعالیت می‌کند. آخرین اسپانسر ما نیز قهوه‌فروشی یکی از دوستانمان به نام قهوه وارطان بود که در زمینه تولید قهوه فعال است.

قطعا هدف شما از اجرای این طرح فقط در مورد نمایش «بازی یالتا»

من امیدوارم که بقیه گروه‌ها هم این طرح را اجرا کنند. بلیت برای همه یا هر چه مقدور هست فقط در خدمت سودرسانی به مخاطب نیست. این طرح زمینه‌ای فراهم می‌کند که اسپانسرها بدانند، می‌توانند در زمینه فعالیت‌های فرهنگی و از جمله تئاتر نیز سرمایه‌گذاری کنند.

با توجه به این‌که اعلام کرده بودید هر اسپانسری می‌تواند با پرداخت سه میلیون تومان به گروه، زمینه اجرای طرح بلیت برای همه را فراهم کند و در پایان مبلغ جمع‌آوری شده از فروش بلیت به اسپانسر تعلق می‌گیرد، می‌خواهم بدانم مبلغی که در هر کدام از این اجراها جمع شد به سقف سه میلیون تومان رسید یا خیر؟

در شبی که انجمن حامی اسپانسر ما بود مبلغ جمع شده حتی بیش از سه میلیون تومان شد. در سه شب دیگر نیز مقداری از هزینه‌ای که اسپانسر انجام داده بود، بازگشت داده شد که البته ادنا زینلیان و قهوه وارطان این مبلغ را مجدداً برای کار دیگری در تئاتر هزینه کردند.

آوری شده، استقبال تماشاگران از این اجراهای ویژه چگونه بود؟

از اولین اجرا در تاریخ جمعه دهم اردیبهشت استقبال آن‌چنانی صورت نگرفت که بخشی از آن به تبلیغات ضعیف مربوط بود اما در هفته‌های بعد شاهد استقبال خوبی بودیم. چیزی که برای من جالب است این بود که برخلاف تصور من که گمان می‌کردم دانشجویان استقبال بیشتری خواهند کرد شاهد حضور پررنگ خانواده‌ها بودیم.

آنچه مرا خوشحال می‌کند این است که در اجراهای ویژه ما کسانی به تماشای «بازی یالتا» نند که شاید برای بار اول یا دوم بود که به سالن تئاتر می‌آیند. این که طرح بلیت برای همه یا هر چه مقدور هست توانست در حد توان خود مخاطبان جدیدی را به سالن تئاتر بیاورد برای من خوشایند است.

رسائی در مورد اجرای این طرح چگونه انجام

انی ما از طریق روزنامه صبا بود. بخش دیگر نیز از این طریق بود که پیش از شروع هر اجرا در مورد این طرح صحبت می‌کردیم.

با توجه به این روال، شما به تئاتر دیماک پایه‌گذار طرح بلیت برای همه هستید. شما به نهاد دولتی یا مرکز فرهنگی برای معرفی این طرح و اجرای آن در سطحی فراگیرتر مراجعه کرده‌اید؟

من با نهادهای دولتی صحبت مستقیمی نداشتم اما هیچ‌گونه تماس یا پیغامی هم از سوی آنها دریافت نکردم که بگویند اجرای این طرح به گوش ما رسیده است و می‌خواهیم حداقل در بعد تبلیغاتی به شما کنیم.

با سایر گروه‌های تئاتری نیز که در این مورد صحبت می‌کردم جوابی که می‌شنیدم این بود که ما نمی‌توانیم اسپانسر پیدا کنیم. این تقریباً جواب همه‌هایی بود که من این طرح را به آنها پیشنهاد دادم.

گمان می‌کنم همان‌طور که در نمایش «بازی یالتا» شاهد حضور مخاطبانی جدید بودیم باید به دنبال اسپانسرهای جدید نیز بگردیم. کسانی که شاید تا کنون تئاتر ندیده‌اند و در مخیله‌شان نمی‌گنجد که می‌توان این‌گونه از تئاتر حمایت کرد. ما باید کسانی را وارد این عرصه کنیم که تاکنون چنین چیزی به گوششان نخورده. کم نیستند کسانی که دوست دارند در حوزه فرهنگ و هنر و به‌ویژه تئاتر سرمایه‌گذاری کنند ولی راه و روش آن‌را نمی‌دانند.

طرح بلیت برای همه در نمایش‌های بعدی که توسط گروه تئاتر دیماک روی صحنه خواهد رفت نیز اجرا خواهد شد؟

مطمئناً؛ هر چند که همچنان ایده‌آل من همه‌گیر شدن این طرح است و امیدوارم روزی برسد که هر گروهی در طول سی اجرایی که دارد، چهار بار در چهار جمعه یا هر روز دیگری از هفته این طرح را اجرایی سازد. امید من دیدن آن روز است.

pay what you can نیاز هنر ایران است

pay what you can (PWYC) یا «بده هر چه می‌توانی» مدلی از فعالیت اقتصادی است که در آن قیمت محصول با ارزش تمام شده آن، تناسبی ندارد و به‌جای آن از مشتریان می‌خواهد برای محصول، به اندازه‌ای که برای آن ارزش قائلند و یا به اندازه‌ای که در توانشان هست، هزینه کنند.

این اتفاق در زمینه هنر با شمایی متفاوت اتفاق می‌افتد. در زمینه هنر، فرد یا موسسه‌ای تمام بلیت‌های اجرا را خریداری می‌کند و این بلیت‌ها با قیمتی بسیار پایین‌تر از ارزش اصلی آن و بنا بر بودجه، توان و تمایل مخاطبان به آنها ارائه می‌شود. این مبلغ در نهایت به فردی نمی‌رسد که بلیت‌های نمایش را خریداری کرد. برخی از گروه‌ها یک سانس اجرای خود در هفته را به این کار اختصاص می‌دهند و برخی دیگر تمام هفته را به این شیوه اجرا می‌کنند.

PWYC در دنیا

قدمتی بسیار دیرینه دارد. بسیاری از گروه‌های موسیقی یا تئاتر، دوره‌ای از اجرایشان را به این صورت به مخاطبان ارائه می‌کنند و این نوع ارائه اثر، در دنیا بسیار مورد اقبال قرار گرفته است. بسیاری از گروه‌های تئاتر حرفه‌ای در انگلستان از این نوع ارائه بلیت به مخاطبان استفاده می‌کنند.

در هر صورت این اتفاق برای نخستین بار در ایران و در حوزه تئاتر رخ داد. با توجه به این‌که بسیاری از مردم با تئاتر آشنا نیستند و تهیه‌کننده نیز در این حوزه چندان تعریف نشده است، می‌توان این اتفاق را به فال نیک گرفت و امیدوار بود با استقبال از این نوع حرکت‌ها هم تئاتر مورد استقبال قرار گیرد و هم اسپانسرهایی در این حوزه به‌وجود آیند.

نرگس کیانی

نتهای پیام/